

L'independentisme ampliaria la majoria parlamentària ara

Esquerra guanyaria les eleccions si es fessin avui, mentre que JxCat i el PSC es disputarien la segona plaça, segons l'enquesta del CEO

El Consell per la República avisa que cal unitat

Toni Comín afirma que la sentència de l'1-O "obliga" el sobiranisme a compartir estratègia passat l'estiu

Racó d'en *Margarit*

Nou telèfon
93 790 61 01
Passeig Callao, 15 - Platja Mataró

EL PUNT AVUI+

1,50€

DISSABTE • 27 de juliol del 2019. Any XLIV. Núm. 15071 - AVUI / Any XLI. Núm. 13941 - EL PUNT

NACIONAL

P16

Operació sortida embussada

PROBLEMES • Una avaria al TAV i una vaga al Prat compliquen la mobilitat en plenes vacances

PERILL • Trànsit alerta del repunt d'accidents, que aquesta setmana han causat ja 5 morts

Els usuaris del TAV van ser transbordats a l'estació de Sants de Barcelona a trens regionals, que van quedar col·lapsats ■ ACN

Nacional

P13

Sánchez enterra la coalició amb UP i mira al PP i Cs

Culpa Iglesias de les dues investitures fallides

Nacional

P14

Nova mort violenta als carrers de Barcelona

El jutge dicta presó per a l'autor de l'assassinat masclista de Terrassa

Europa-Món

P20

Acord entre dreta i extrema dreta a Múrcia

ELS NOSTRES AJUNTAMENTS
Badalona

Àlex Pastor

"Encetem una nova etapa de concòrdia"

_COMPARTEIX CULTURA

CERVERA
Consell de la Cultura Catalana
2019
www.cervera.cat

LES SÈRIES. Quan el Montgó porta capell, pica espart i fes cordell / La memòria dels peixos només dura uns pocs segons P6-7

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Xavier Graset

Fet pols

Mastego l'aire que respiro. És un aire especialment dens perquè aixeco pols. I m'envio aquesta pols. Sense voler. Però no

puc fer altrament. Aquest ambient tan terriblement sec que fa d'esca dels focs que ens van assotant, ho propicia. I més quan amb una dalla moderna: una desbrossadora, miro de netejar el tros, els avellaners, de les males herbes que han agafat alçada i que poden destorbar la collita passat l'estiu. Una desbrossadora penjada al coll, motoritzada, i amb la qual vaig imitant el moviment d'una dalla, vaig fent la dansa de la mort i aixecant una polseguera de tan arran de terra que faig anar el capçal de la màquina. El seu gir esperitat fa que les dues vetes de plàstic que hi poso, ja sigui fent forma de creu o en paral·lel, esdevinguin dos ganivets que tallen l'herba i fan saltar les pedretes que hi ha al pas. La pols, un núvol marronós, m'entela les ulleres i se'm clava al nas. El pare conservava un esclopet, una eina de fusta, amb forma d'esclap, complement dels segadors, que feien servir per protegir-se els dits de la mà esquerra. Ara amb

Les feines físiques assumides de manera esporàdica són les que em recorden la nostra petitesa

les desbrossadores et venen una malla per protegir-te la cara dels impactes de les pedres, i per protegir els dits, guants.

Quan acabo la jornada, dutxat i tot, només cal que em soni el nas per recollir al mocador una mostra d'aquella terregada. En l'aire que he respirat hi ha la pols que ara tinc al cos. Com si m'hagués menjat un plat de la sopa de pedres del Xesco Boix. Però de sobre. Vet aquí la nostra fragilitat. Aquestes feines físiques, assumides de manera esporàdica i per contrast amb el meu dia a dia habitual (més semblant al d'un oficinista), són les que em recorden la nostra petitesa. Però al mateix temps l'esforç, la suor, el cansament, i el veure com avança la feina, com fa net la nova dalla, i constatar el que hi ha per fer, té una part de gratificant, un intangible, una satisfacció que fa que s'eixamplin els pulmons, s'obrin els narius, i es dibuixi un somrius serè. És allò que sentia a dir a casa: que és maca la terra treballada! O com diria Ausiàs March: "Plena de seny, lletjos desitjos talle; en el meu hort no vull les males herbes; perquè s'entenga com dins del meu cor, els pensaments no em davallen avall."

La vinyeta

Fer

Ombres d'estiu

Imma Merino

Elogi del cineasta David Lean

Ahir vaig acabar l'ombra fent un elogi del cineasta David Lean referint-me a la seva delicadesa a propòsit d'una escena de l'adaptació d'*El doctor Givago* en què, a partir d'una descripció de Boris Pasternak, es mostra el braç de Lara/Julie Christie en penombra abans que, tan fascinat com pertorbat, el doctor descobreixi a través d'un mirall qui és la noia quan Komarovski (interpretat per Rod Steiger) encén el llum de l'habitació i intueixi que són amants. Sempre m'ha agradat David Lean, que va mantenir una mena d'intimisme i de subtilitat en les pel·lícules èpiques (a més d'aquesta, *El pont del riu Kwai*, *Lawrence d'Àràbia*, *La filla de Ryan*) que va abordar a la seva maduresa. Recordo que, de jove, sentia que aquestes grans superproduccions no eren gaire estimades (de manera particular el *Givago*, tot i que encara més en el cas de *La filla de Ryan* amb l'afegit que va ser un fracàs que va apartar Lean del cinema fins cap al final de la seva vida en què va dirigir l'esplèndida *Passatge a l'Índia*) per certa cinefília que les considerava un exemple d'un conven-

“A més d’haver captivat el gran públic, la pel·lícula ‘El doctor Givago’ també ha tingut grans defensors

cionalisme narratiu a la recerca de la comercialitat mentre que també es propagava la idea de la seva simplificació històrica. Pel que fa a *El doctor Givago*, fins se la bescantava pel seu suposat reaccionarisme burgès i antirevolucionari que, com si fos un contrapunt dels films d'Eisenstein, posa en el centre del relat unes experiències individuals. Però, a banda de qüestions

ideològiques i encara que jo descobrí admirada altres maneres de fer cinema induïda per una cinefília distant a David Lean, *El doctor Givago* no va deixar d'encantar-me. Ho continua fent.

De fet, a més d’haver captivat el gran públic, la pel·lícula *El doctor Givago* també ha tingut grans defensors. Quan vaig començar a escriure aquesta tanda d'ombres, Guillem Terribas em va explicar que el poeta Juan Luis Panero considerava que la pel·lícula de David Lean és insuperable, de manera que li va dir que no calia que llegís la novel·la de Pasternak. El meu amic llibreter hi va afegir que Miquel Pairoli (en qui penso sovint i encara més quan escric per a aquest espai que, amb el títol genèric de *L'escaire*, va ocupar durant anys en què el substituïa al mes d'agost) li va dir el mateix en una conversa que va mantenir-hi tres dies abans de la mort de l'escriptor. De moment no he arribat a gaire més de cent pàgines de la novel·la, de manera que no puc pronunciar-me en relació amb la pel·lícula, però sí que puc dir que em paga la pena llegir-la.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/en4mvc>

A la tres

Xevi Sala / xsala@elpuntavui.cat

Declaracions “en calent”

Albert Batlle –el gran fitxatge d'Ada Colau per a Barcelona en paraules de Manuel Valls– ja ha anotat la primera matisació al capdavant de la tinència d'alcaldia de Segretat de l'Ajuntament. Acaba de passar amb la proposta feliçment avortada de plantejar el “retorn assistit” dels menors no acompanyats, aquestes colles de joves magribins que campen per pobles i ciutats. De primer plat Batlle va posar sobre la taula la possibilitat d'embarcar els menors cap al país d'origen amb el discutible argument “que sempre estaran millor en el seu entorn social i familiar”. Com a mínim la intenció inicial de Batlle passava per alt dues evidències, començant pel fet que si els menors han vingut fins aquí és precisament pel deteriorament de l'entorn social i familiar d'allà. La segona evidència és, tal com li ha refregat el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, Chakir el

“L'expressió “retorn assistit” recordava massa les “devolucions en calent”

Homrani, que ni l'Ajuntament ni la Generalitat tenen competències per expulsar menors sense el seu consentiment. Veient que el menú no feia salvar gens la resta de companys del consistori, Batlle ha retirat finalment el plat i l'ha posat al congelador per si més endavant convé servir-lo amb mi-

llor sort. No ho tindrà fàcil. La rebuscada expressió “retorn assistit” en recorda massa una altra tant o més desafortunada, aquella de les “devolucions en calent”. Una mena d'expulsions reiteradament censurades pel Tribunal Europeu de Drets Humans i les Nacions Unides, que consisteixen a retornar els immigrants sense papers en el moment mateix en què els enxarpen intentant creuar la frontera entre Espanya i el Marroc, sense aplicar-los cap garantia legal prevista a la legislació del país on volen entrar. Una pràctica en teoria desterrada del *modus operandi* policial però reactivada a partir de l'entrada en vigor de la llei de seguretat ciutadana del PP. A Batlle se li ha de suposar la bona intenció d'afrontar un problema social greu. Però convé que els polítics evitin fer propostes “en calent” sense valorar-ne bé la repercussió i sense tenir garantit el necessari coixí legal.

EDITORIAL

Inversions transparents

Les dades aportades per l'estudi monogràfic de la Cambra de Comerç de Barcelona sobre l'impacte econòmic real de la inversió estrangera directa a Catalunya constaten tres realitats. La primera és que Catalunya lidera la inversió estrangera a l'Estat espanyol; la segona, que el Ministeri d'Indústria falseja la realitat amb una comptabilitat basada en la localització de la seu i no en l'impacte efectiu de la inversió; la tercera, que les notícies i interpretacions que s'han llançat des de Madrid sobre els perjudicis del procés independentista en l'economia de Catalunya, també des d'aquest punt de vista són interessades i no responen a la realitat.

El criteri del ministeri no és real, perquè quan una empresa estrangera amb seu a Madrid inverteix a Catalunya, comprant terrenys, construint fàbriques, comprant maquinària o obrint centres de treball, adjudica la inversió a Madrid i no allà on la inversió té un impacte productiu. És d'un criteri purament financer, que concorda amb la concepció centralista de l'Estat, però no amb la seva realitat econòmica. El càlcul real situa l'impacte de la inversió estrangera a Catalunya en el 22,5% del total espanyol (Madrid, 17%) l'any 2017 i sense oscil·lació a la baixa atribuïble a la situació política.

Diversos indicadors parlen de la fortalesa de l'economia catalana i del seu atractiu per a empreses i capitals estrangers i l'estudi de la Cambra de Comerç aporta realisme i claredat a aquesta radiografia, fins i tot per revelar que el lideratge català en l'atracció d'inversió estrangera no es tradueix al final en lideratge en la creació de llocs de treball. Una constatació gens anecdòtica, que no deixa espai a l'autocomplaença; ans al contrari hauria de generar una anàlisi i un esforç suplementari per corregir aquesta situació.

De reüll

Maria Palau

En volem més

Les exposicions no són un món de coneixements tancat. Malament quan en surts sense la necessitat de voler-ne saber més. Una bona exposició és aquella que continua fora del museu: t'estimula a devorar llibres d'especialistes, a buscar desesperadament a Google dades d'un aspecte que només aborda tímidament... Una exposició és un enamorament, una mossegada, un perfum, un virus contagiós, un nou xip mental. De *Feminismes!*, al CCCB, en surts amb golafreria de sabers. I amb una sensació d'insatisfacció combativa.

Surts de ‘Feminismes!’ amb golafreria de sabers i de combat

No només en volem saber més, d'aquest ferm activisme que va emergir als setanta i de la seva genealogia de cabdells, sinó que en volem més en la nostra quotidianitat. I en els museus. No volem gestos puntuals, no volem que el treguin a lluir com una mona de fira, volem polítiques que

l'integrin plenament en les institucions artístiques. La xarxa de Museus d'Història i Monuments fa temps que camina cap a aquesta direcció. El 2017 va crear el grup de treball Museus i Gènere per esmicolar els vells, però encara vigents, patrons masculins que dominen les col·leccions, la recerca, les activitats educatives, la difusió a les xarxes socials, les adquisicions d'obres... El pròxim 16 de setembre farà una nova jornada oberta als professionals. La xarxa de Museus d'Art es troba en procés de gestar la seva pròpia comissió. I des d'aquí no podem deixar d'encoratjar-los. Perquè en volem més.

Les cares de la notícia

DIRECTOR DEL SERVEI CATALÀ DE TRÀNSIT

Juli Gendrau

Drama a les carreteres

El centenar de morts a les carreteres catalanes el 2019 són una pèssima notícia, malgrat el descens del 16% respecte al 2018, i constata la molta feina a fer encara per assolir l'objectiu del Pacte Nacional per la Mobilitat Segura, que persegueix reduir del 50% les morts en accident en el període 2010-2020.

CONSELLER DE L'INTERIOR

Miquel Buch

Exculpat de l'1-O

El TSJC ha arxivat la causa contra l'ara conseller, en la seva condició d'alcalde de Premià de Mar durant l'1-O. La querrel·la de la fiscalia no tenia fonament perquè després de l'advertiment del TC Buch va donar suport polític referèndum, però no va signar ni va adoptar cap mesura perquè es fes.

DIRECTOR ADJUNT DEL GREC FESTIVAL

Isaac Vila

Alimentar la màquina

Qui ha estat director adjunt del Grec Festival els darrers dotze anys plega per carregar piles i deixa enrere una feina magnífica de suport a la direcció i a la producció del festival amb la confiança de tres directors consecutius: Ricardo Szwarczer, Ramon Simó i Cesc Casadesús.

Tal dia com avui fa...

1 any Temes de la cimera
Dret de decidir i presos, en la cimera Generalitat-Estat. El govern català força els dos temes en l'ordre del dia de la comissió bilateral.

10 anys Comissió mixta
Finançament i Estatut en comptagotes. La comissió mixta Estat-Generalitat preveu només tres transferències menors.

20 anys Nou finançament
La Generalitat xifra en 400.000 milions els guanys de finançament amb el PP. Serra afirma que Aznar ha enganyat Pujol amb el 30% de l'IRPF.

Full de ruta

Germà Capdevila

Al setembre tot canvia

Pedro Sánchez és un polític que ha perdut la por al risc. La seva trajectòria recent és de vertigen: va escapar-se dels escàndols de Caja Madrid tot i ser-ne conseller, va sobreviure a la traïció dels companys de partit que van defenestrar-lo a instàncies de l'establishment espanyol, va renèixer en unes primàries inusuals i va sortir victoriós del triple salt mortal d'unes eleccions innecessàries amb l'excusa del bloqueig als pressupostos. Amb aquests antecedents, Sánchez no té por d'unes noves eleccions. Les enquestes li diuen que pot millorar en vots i en escons, per la qual cosa només acceptarà una coalició en forma de rendició incondicional dels partits que li donin suport. El perill d'una reconfiguració de l'espai de les dretes per treure més profit de les regles electorals és un risc eventual que Sánchez estarà encantat d'entomar.

Mentrestant, l'independentisme té un mes sencer per avaluar quina ha de ser la seva posició si hi ha un nou in-

Un independentisme fort davant una Espanya en crisi política permanent pot accelerar un procés que ara per ara sembla estancat

tent d'investidura al setembre. Amb la proximitat de les sentències dels líders i activistes independentistes, creixeran els incentius per a un bloqueig que –tot i la vulneració democràtica de la suspensió de diputats que alteren les majories– és a les seves mans. Si l'independentisme català i basc voten en contra, no hi ha investidura possible.

Unes eleccions espanyoles el 10 de novembre comencen a ser una possibilitat real a l'horitzó. Unes eleccions amb les condemnes més injustes i més severes que poden excitar les bases independentistes i mobilitzar-les per superar –d'una vegada per totes– el 50% dels vots emesos. La greu inestabilitat de la política espanyola –que s'explica en gran part per la seva incapacitat per resoldre el conflicte amb Catalunya– pot obrir una nova oportunitat a l'independentisme català. Conviendria aprofitar aquestes setmanes de calor per traçar una estratègia comuna. Un independentisme fort davant una Espanya en crisi política permanent pot accelerar un procés que ara per ara sembla estancat.

Tribuna

Enric Roca Casas. Director d'Edu21 i professor d'educació a la UAB

La llengua dels docents

Recentment la Plataforma per la Llengua ha fet públic un informe on s'ha observat la llengua d'ús als patis de 50 centres escolars de primària i de secundària en 35 municipis dels més poblats de Catalunya. L'estudi constata que a secundària l'ús habitual del català entre els adolescents era només del 14,6%. També indica que a secundària el 27,8% dels professors parlen en castellà als alumnes en els patis. Semblaria, doncs, que la immersió lingüística a les aules no té correlació directa amb el percentatge d'ús del català en altres contextos com el pati escolar.

AQUESTS RESULTATS no poden sorprendre a tots aquells que coneixin la dinàmica de bona part dels centres de secundària del nostre país. Tots sabem que una cosa són les hores de classe en les diferents matèries i una altra els espais no lectius dins i fora dels centres. No és tasca dels docents intervenir en la llengua que usen els escolars en les hores d'esbarjo ni en els espais informals del centre. Si s'expressen majoritàriament en llengua castellana això respon a múltiples factors, la

majoria d'ells aliens a la dinàmica escolar però que exerceixen una enorme pressió per l'ús del castellà.

ARA BÉ, TAMBÉ ÉS JUST manifestar la part de responsabilitat que tenen els docents, sobretot a secundària, a l'hora de no prioritzar ni prestigiar l'ús del català en els centres. Tots en coneixem alguns on el català només s'usa en les classes d'aquesta llengua i on la quasi totalitat de docents s'expressen entre ells molt majoritàriament en castellà a la sala de professors, als passadissos i també a reunions i clausures. És evident que el model que ofereixen als alumnes no és pas el de la norma-

lització de la llengua.

SOVINT AFIRMEM que el sistema educatiu català és un exemple de convivència de les llengües però mai hem analitzat l'ús efectiu que es fa d'elles en tots els espais i per part de tots els professionals. De cap manera hem d'imposar el català a l'alumnat com a molts de nosaltres ens imposaren el castellà a l'escola. L'alumne ha de ser lliure d'escollir la seva llengua de comunicació fora de l'aula, però és evident que els docents es troben compromesos en la promoció i pràctica d'un determinant projecte educatiu i lingüístic de centre que marca les pautes d'ús de les diferents llengües d'aprenentatge i de comunicació. L'escola ni pot ni ho ha de fer sola. Però l'escola, i la secundària en particular, és un element cabdal de preservació i foment de l'ús del català i no només del seu aprenentatge. I el professorat ha de ser el primer a donar exemple d'aquest ús perquè si no aposta per utilitzar la llengua més feble ho fa pel contrari, és a dir, reforça la tendència que la llengua catalana reculi en el seu ús social. A cadascú, doncs, la seva responsabilitat.

“L'escola, i la secundària en particular, és cabdal en el foment de l'ús del català”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Una pregunta

■ Una pregunta al Sr. Jordi S. Berenguer en relació amb la carta publicada el 22/07/19: Quantes cartes ha escrit i enviat queixant-se que les televisions espanyoles s'obstinen a desnaturalitzar la realitat lingüística d'Espanya?

ALBERT VILA
Barcelona

Ocupem la variant N-340!!

■ Mitja vida atrapats. Prou cues a l'N-340!! Ens han atropellat, i ens han enganyat.

Vam driblar l'aquífer que deien “indefectiblement insalvable”, i les mines. Van “insinuar”, via geòleg “oficial”, que els esperits de les fosses de la guerra no deixarien passar els túnels. De bojós.

Només des de la perseverança i resiliència militant, denunciant, no sense costos personals, foscos i alts inte-

ressos de la Diagonal, hem avançat, i el tram de variant de la travessia urbana de Vallirana, ja enllestit, serà, quan ells vulguin, una realitat. Què esperen per obrir-la al trànsit?

Aquests entrebancs, mantinent sempre el PSOE. Primer González/Borrell, que no van voler ni aprovar l'avantprojecte. Després, un cop el PP d'Aznar/Arias aproven i inicien les obres, són Zapatero/Álvarez que, en arribar, les aturen uns anys, i ja amb Ajuntament socialista les tornen a parar abans de plegar. I és de nou amb el PP, sí, el PP de Rajoy que, potser pendent d'altres afers, es reprenen les obres, i gairebé les acaben abans que el PSOE de Sánchez se n'adoni.

Mentrestant, el peatge de Martorell, intocable.

Hem fet dues estacions del Via Crucis, queden Les Cases, les voltes de Can Julià, el pont gran, l'Ordal... fins a Vilafranca, per seguir fent caixa...

o bank?

I ara què hem d'esperar? Massa temps supeditats a la seva cobdícia. L'obra està acabada, estem contents, però també empenyats, ocupem la variant, ells no tenen cap pressa, fem efectiu el nostre Carrer Major. Som hi!!

República catalana ja!

JOSEP ALEMANY I RIGOL
Vallirana (Baix Llobregat)

A més de fumats, multats!

■ Tot i que fa més d'una dècada que reclamem aire net a l'Ajuntament de Barcelona (i durant tot aquest molt dilatada període temporal ens hem hagut d'empassar i seguim empassant-nos un aire pudent i il·legal que en molts casos ens ha emmalaltit i ha costat la vida a molts dels nostres conciudadans), resulta que ara, en la nostra condició també de contribuents, haurem a més d'assumir l'alt

cost d'una multimilionària multa derivada del flagrant incompliment de la normativa europea de qualitat de l'aire en la nostra ciutat. Per ser clars, a més de cornuts, ara ens toca pagar el beure.

M'indigno quan sento els responsables d'aquest desgavell traient-se les puces de sobre tot intentant encolomar la responsabilitat a d'altres.

El fet és que tot i ser-ne plenament conscients i disposant d'eines per poder resoldre-ho fàcilment, incomprendiblement, el consistori barcelonès, a diferència de moltes altres urbs europees, no ha fet els deures ni ha defensat la salut dels seus ciutadans, motiu pel qual crec necessari que s'assumeixin responsabilitats de tot tipus i no s'amagui més el cap sota l'ala davant d'una negligència monumental que ha causat més víctimes que el terrorisme.

ANNA M. GOULA
Barcelona

La frase del dia

“Ens agradaria que la sentència del Tribunal Suprem no arribés amb un govern en funcions”

Carmen Calvo, VICEPRESIDENTA DEL GOVERN

Tribuna

Julià de Jòdar. Escriptor

El penúltim obstacle

Si res caracteritza l'estat de la política catalana és la convicció que els partits indepaquistes només miren pels seus interessos particulars –electorals– i que s'han desentès del gruix del moviment independentista perquè “els vota”. És clar que el mateix moviment independentista, o el seu gruix electoral, ho propicia, perquè no se sap mai si el seu vot al Congrés és en clau simbòlica (“sempre els guanyem a les urnes”) o per demostrar la força dels petits (“bloquejar la legislatura”). Sigui com vulgui, la por de les maquinàries partidistes és que un sí o una abstenció dels indepaquistes, que propiciés la investidura de Pedro Sánchez, podria haver afavorit, amb l'expectativa de les sentències del judici-farsa de la tardor, la formació d'un moviment alternatiu al monopoli institucional al Principat.

N'HI HA QUE, des d'un realisme independentista (?), ens diran que hi havia la possibilitat d'obrir un diàleg que permetés d'abordar, en to menor, l'alliberament a terminis dels presos polítics, ni que fos a partir d'un graciós indult borbònic. I afegiran que ens cal recupear forces per al llunyà objectiu de la independència. I, doncs, ¿com s'hi arriba, a aquest procés, després de l'1-O?, ¿com es construeix la consciència del poder propi, si, després que el teu poble s'hi ha deixat la pell, li demanes que, a les primeres de canvi, acoti el cap i ajudi a reconstruir la malmesa unitat i el prestigi malmès de l'Estat opressor? I afegiran, també, que cal dialogar amb l'Estat per eixamplar les bases de l'independentisme i apropar-nos eventualment a un 60, un 70, o un 80% de voluntats per assolir una democràtica independència... I pregonaran, igualment, les bondats de donar el sí vergonyós o l'abstenció vergonyant en nom d'un realisme que demana eficàcia, o sigui, acords i rigor. Home, si els acords

et venen imposats, com és el cas, amb repressió, mentides, i insults a la intel·ligència, l'eficàcia i el rigor estaran al servei de la causa que te'ls ha imposat, perquè, si no, et diran que ets un masover que campa al seu aire i et ficaran a la presó.

N'HI HA QUE TRIARAN paraules grandiloqüents, com ara “dignitat”, “moment greu”, “extrema seriositat”, tot escrit amb la tinta invisible del consens, no fos que prenguéssim mal. I, si el moment és tan greu i tan digne i tan seriós, ¿com és que no criden a la mobilització contra fets que clamen al cel, com ara la participació més que probable de les clavegueres de l'Estat en els morts dels atemptats d'agost del 2017? ¿Per què no deien quines serien les hipotètiques contrapartides de què podrien disposar, a canvi de la suor de cada dia, si propiciaven la investidura de Pedro Sánchez? Doncs, senzillament, perquè no n'hi hauria, ja que la investidura, com bé es va explicar dijous passat, seria a canvi de no res, un mer acte de “bona voluntat”... democràtica per propiciar la “unitat de les esquerres”. Ni

“Les coses i la consciència de la gent han posat en evidència que, als nostres atletes, les cames els fan figa. Han estat elegits, però no tenen poder

les podien saber, encara que ho volguessin, les contrapartides, atesa l'opacitat en què es reclou mani qui mani l'Estat dominador, abans la seva burocràcia repressora no t'endinyi la pròxima llei orgànica en benefici propi, o t'anul·li l'última llei del Parlament, o t'imputi, o et sentenciï...

N'HI HA QUE DIRAN que l'independentisme podia tornar a guanyar una batalla, que Espanya no es pot governar contra Catalunya, que cal una aliança estratègica amb la resta de pobles d'Espanya... a través de l'independisme, nova representació de la vella política del “peix al cove”. Seran els que avisen que mai més no ens prendran seriosament a Madrid, que hi ha hagut excessos pels dos costats... Com si importés gaire quedar bé davant els criats de l'amo que t'imposa tota mena d'exaccions. Com si algú et pogués tenir respecte, si no tens poder. Com si l'ofegador tingués els mateixos drets morals que l'ofegat. ¿Què volen? ¿Una o dues generacions més de gent mesella, fent la viu-viu, mentre perdem tots els trens de la sobirania, Espanya ens tritura, Europa ens ignora, i la globalització ens dissol? Carai, si tenien –i tenen– por del no a la investidura de Pedro Sánchez.

EL QUE SINTETITZA aquesta por difusa és la pinça política entre indepaquistes i PSOE-PSC per tancar el bucle neoautonomista, ficant-hi el no dins un poti-poti favorable al *trifachito* contra Catalunya. El cas és que tots aquests senyors del neopactisme ens volen fer creure que disputen una cursa d'obstacles, amb tanques de debò. Però les coses, que són obstinades, i la consciència de la gent, que ha vist aquí i allà el cartópedra del decorat, han posat en evidència que, als nostres atletes, les cames els fan figa. Han estat elegits, però no tenen poder.

De set en set

Jordi Panyella

Ciutadans ha mort

Acabat el llarg cicle electoral de primavera, és moment de donar un cop d'ull al nou mapa polític del país i treure'n

conclusions. És com si s'hagués aixecat la boira i ara quedés net el paisatge per ser observat amb deteniment. S'ha apagat el soroll del ball de sabres dels pactes municipals, s'ha esmorteït l'estrèpit de tots els que s'han esquinçat les vestidures en constatar la defunció de la unitat d'acció en el procés, s'ha apagat la remor dels que s'han sorprès per la recuperació de la sociovergència autonomista i ja no sonen els visques dels que han celebrat la fi de la travessia del desert del PSC. Dit tot això, queda un últim fet noticable per plorar, o aplaudir, que cadascú se sap la seva debilitat. La notícia del moment no és altra que la constatació que Ciutadans continua sent un partit irrellevant a Catalunya perquè no ha aconseguit obtenir cap ajuntament. El *momentum* Arrimadas ha passat i Valls ha est un bluf. Un partit incapaç de manar al territori és una formació virtual, un moviment fruit d'una fogonada d'estiu o d'una insuflada de diners més pròpia d'aquell que busca un rendiment a curt termini a la borsa que no pas l'estratègia pacient de la ideologia assentada sobre uns principis fermes. Sense fonament, ni cartera, sense líder ni lideressa –Lorena Roldán? Quina broma pesada és aquesta–, encara aferrats a l'obsessió per la patètica política del *canutasso*, el partit del decadent Albert Rivera camina cap a la irrellevància política, amb cara de mort vivent.

El partit ha mort, però els votants hi continuaran sent, esperant la nova crida a la demagògia. Ara només queda pregar al totpoderós Iceta per tal que el seu partit no es vesteixi de taronja.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

“Badalona necessita partits responsables”

Entrevista al socialista Àlex Pastor, alcalde de Badalona

El nombre de víctimes a la carretera segueix a l'alça

Trànsit alerta del repunt d'accidents, amb cinc morts aquesta setmana

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Creix la majoria sobiranista

FOTO • Segons el CEO, l'independentisme continuaria sent hegemònic al Parlament, liderat per una ERC que es jugaria amb el PSC guanyar les estatals **FRE** • El sí a l'estat propi, però, recula

Òscar Palau
BARCELONA

Les forces independentistes mantindrien, i fins i tot podrien ampliar, l'actual majoria absoluta de 70 escons si ara es fessin eleccions al Parlament. És una de les conclusions de la segona onada del 2019 del baròmetre del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO), que si bé no preveu grans canvis en la correlació de blocs, sí que hi detecta una recomposició interna, amb un transvasament que permetria a ERC i el PSC arrabassar els respectius lideratges a uns JxCat i Cs clarament a la baixa, seguint la tendència de l'últim cicle electoral. En aquest marc, ERC, que ara té 32 escons, guanyaria de llarg les eleccions amb un resultat d'entre 38 i 40, seguit de JxCat, que baixaria de 34 i en tindria entre 25 i 27, que, això sí, li podrien permetre continuar sent la segona força. La CUP repuntaria lleugerament dels quatre als sis o set, amb la qual cosa l'independentisme revalidaria una forquilla d'entre 69 i 74 escons. Això, unit a la pujada dels comuns, de 8 a 11 o 12 diputats, faria que la majoria sobiranista que defensa l'autodeterminació quedés més que consolidada, en créixer dels 78 diputats a entre 80 i 86, no tan

Només un 9% per la unilateralitat

L'enquesta pregunta per primer cop què es veu més necessari per afrontar el conflicte entre Catalunya i Espanya. Un 42,3% reclamen un diàleg "sense límits", opció que triomfa amb entre el 54 i el 65% dels votants d'ERC, els comuns, JxCat i la CUP. Això sí, un 39,7% reclamen també diàleg però estrictament "dins del marc de la Constitució", opció majoritària entre els del PSC, Cs i el PP. En canvi, només un 9,1%, sobretot votants de la CUP (41,2%) i en menor mesura de JxCat (22%) i ERC (13,2%), advoquen per la uni-

lateralitat, per un residual 3,7% que voldrien una política de "duresa" de l'Estat, només defensada pel 10% dels votants de Cs i el PP, partits que propugnen un 155 immediat. La confiança en la classe política espanyola creix un pèl i baixa la confiança en la catalana, que tot i això es manté per sobre. Junqueras torna a ser el polític més ben valorat (6,26), davant d'Asens (5,25). Iceta és l'únic que creix un pèl (4,33); Puigdemont (4,31) i Torra (4,15) tampoc aprofiten, i Arrimadas, Carrizosa i Alejandro Fernández són els més mal valorats.

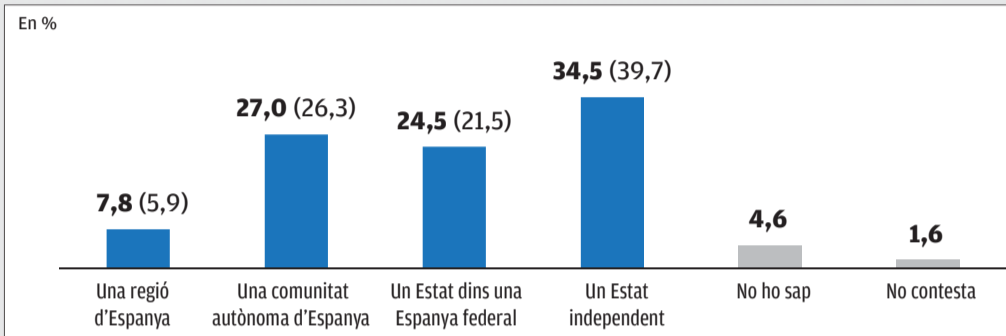
lluny dels dos terços (90). En el bloc unionista, el PSC pujaria de 17 a 25 i passaria al davant de Cs, que s'enfonsaria i passaria de ser primera força a ser la quarta, i dels 36 escons actuals a entre 23 i 25. El PP es quedaria amb tot just tres. Si es repetissin les eleccions estatals, la pugna seria molt oberta entre ERC i el PSC, que va al davant per tres dècimes en intenció de vot però al darrere en escons, ja que n'obtidria 13 o 14 (el 28-A van ser 12), per 14 o 16 dels republicans (ara en tenen 15). JxCat en podria perdre un dels set que té, i en canvi els comuns el guanyarien. En

general, els resultats serien molt similars als de fa tres mesos, si bé altre cop la patxada més forta se l'enduria Cs, que baixaria de cinc a tres escons. El PP podria pujar d'un a dos, i Vox i la CUP (el 28-A se'n va presentar una part, Front Republicà) tornarien a maldar per entrar. En l'anterior onada, del març, el CEO es va aproximar força als resultats reals, tot i que ahir el seu director, Jordi Argelaguet, es mostrava molt caut amb l'actual, que es va fer amb 1.500 entrevistes presencials del 25 de juny al 17 de juliol, després de constituir-se els ajuntaments, enmig de polèmi-

Baròmetre del juliol del Centre d'Estudis d'Opinió

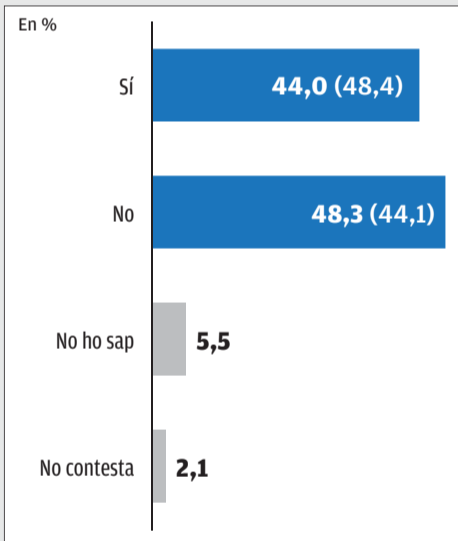
Creu que Catalunya hauria de ser...

(Entre parèntesis, baròmetre del març)

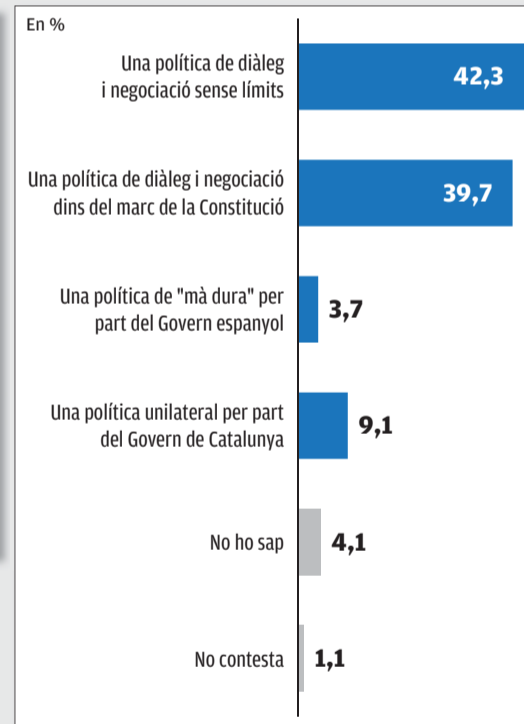

Vol que Catalunya esdevingui un Estat independent?

(Entre parèntesis, baròmetre del març)

Sobre l'actual situació de les relacions entre Catalunya i Espanya, què diria vostè que és més necessari?

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

ques al Parlament Europeu, a les diputacions i consells, i abans de la trenca-dissa de dijous a Madrid. "Si féssim l'enquesta la setmana que ve, veient què passa al Congrés m'hi jugaria un pèl que sortirien coses diferents, i també la sensació ho pot canviar", exposava Argelaguet. I el mateix valdria al Parlament. "Molts cops acaba decidint l'electorat que és sensible a la conjuntura", indicava.

Baixa el suport explícit

Tot i que l'independentisme manté la majoria parlamentària, el baròmetre detecta una davallada del suport explícit a la indepen-

dència, ja que en una pregunta binària sobre si es vol un estat independent, el sí seria superat pel no (44 a 48,3%), capgirant just les xifres de l'enquesta del març, per bé que les dues opcions s'estan intercanviant constantment les posicions en la sèrie històrica dels últims cinc anys, sempre totes per sobre del 40%. "Estem en una mena de pseudoempat en què dependent de la mostra i del context polític guanya una opció o l'altra", explicava Argelaguet, que sí que veia més significativa la davallada, de 5,2 punts, quan la pregunta és oberta sobre l'organització preferida: la

resposta d'un estat independent cau 5,2 punts respecte al març, fins al 34,5%, i retrocedeix així a nivells d'abans del procés, que no es veien des del juny del 2012. Això sí, continua sent la principal opció, per sobre de continuar com a comunitat autònoma (27%) o ser un estat d'una Espanya federal (24%), que creix 3 punts.

Aquest cop, la pregunta sobre si Catalunya té dret a fer un referèndum d'autodeterminació s'emmarca en la valoració d'un seguit d'afirmacions morals. Un 70,8% hi estan d'acord o molt d'acord, i només un 17,8% ho rebutgen. ■

L'APUNT

Aquest cop li ha tocat al TGV

Rosa M. Bravo

Últimament, cada cop que surto de casa per agafar el tren consulto l'aplicació de rodalies per veure l'hora a què surt el tren de l'estació i el compte de Twitter a veure si hi ha incidències en la meua línia. Perquè, s'ha de reconèixer, en les xarxes socials Renfe està funcionant força bé. Tant, que trobem informació més actualitzada al Twitter que a les estacions. Una altra cosa

és el servei, com ahir es va tornar a posar de manifest. Una nova avaria va afectar 4.000 passatgers de l'alta velocitat. Aquest cop li va tocar al TGV i l'impacte va ser més gran que el degoteig d'incidències gairebé diari a rodalies perquè hi va haver trens que es van anul·lar. Però la qüestió de fons és la mateixa: un servei que dona massa ensurts als seus usuaris.

El CpR reclama unitat "a partir de l'octubre"

- Reunió "satisfactòria" de les forces sobiranistes integrants a Waterloo per construir l'estratègia
- Comín creu que ara hi ha "millors condicions" per unir l'independentisme de cara a la sentència

Natàlia Segura
BRUSSEL·LES

Jornada de replegament de les forces independentistes a Waterloo l'endemà de la fallida investidura del candidat a la presidència del govern espanyol, Pedro Sánchez. A l'agenda del dia hi havia un objectiu fixat: preparar el terreny de cara al nou curs polític. Abans d'anar de vacances, el Consell per la República va convocar ahir els seus membres i el president de la Generalitat, Quim Torra, per discutir l'estratègia de cara a l'enèsima tardor calenta amb la sentència del cas de l'1-O i la incògnita sobre la formació de govern a Madrid.

Al final d'una llarga trobada, el vicepresident del Consell per la República, Toni Comín, va assegurar que havia estat "molt satisfactòria" per "construir la unitat estratègica de l'independentisme". "És evident que l'independentisme per avançar de manera seriosa necessita una estratègia unitària",

Toni Comín, vicepresident del CpR, durant l'atenció als mitjans després de la reunió ■ ACN

va reivindicar. Davant el distanciament més gran entre els dos grans partits independentistes, JxCat i ERC, Comín va defensar que la sentència del cas l'1-O "obliga" les forces sobiranistes a tenir un pla comú "a partir del mes d'octubre". "És molt im-

portant crear un marc de confiança i de diàleg que generi capacitat per consensuar", va reclamar.

Si bé l'exconseller va admetre la "complexitat" de fer un front comú per "la repressió" de l'Estat espanyol i "el cicle electoral", creu que ara hi ha

"millors condicions" per tenir l'estratègia "més clara".

A la reunió d'ahir, hi va assistir Lluís Llach, que tenia la missió de presentar les conclusions del Consell Assessor per a l'Impuls d'un Fòrum Cívic i Social pel Debat Consti-

Waterloo, un espai per a l'entesa?

Davant el clima de desavinences internes a Catalunya, el Consell per la República es va reivindicar ahir com un espai per trobar el consens entre l'independentisme. El president del Consell Assessor per a l'Impuls d'un Fòrum Cívic i Social pel Debat Constituent, Lluís Llach, va realçar el CpR com "l'única plataforma unitària" que té ara mateix el moviment. De fet, ahir van donar la benvinguda als nous membres del consell de govern, com Marta Sibina, de Som Alternativa (Front Republicà).

tuent. El cantant també va reclamar a la classe política una "estratègia" en què el moviment independentista es pugui "identificar". "Seria el moment i no s'hauria de retardar gaire més", va alertar, recordant el clam del carer. ■

Estimació de vot

PARLAMENT DE CATALUNYA	% vots	ESCONS
Cs	17,0	23-24
Junts per Catalunya	16,6	25-27
ERC	26,5	38-40
PSC	18,7	25
CeC-Podem	9,5	11-12
CUP	5,2	6-7
PP	3,5	3
Altres	2,6	-

CONGRÉS DE DIPUTATS	% vots	ESCONS
ERC-Sobiranistes	25,4	14-16
PSC	25,7	13-14
En Comú Podem-Guanyem el Canvi	16,2	8
Junts per Catalunya	10,9	6-7
Cs	8,7	3
PP	5,0	1-2
Vox	3,0	0-1
CUP	2,5	0-1
Altres	2,1	-

Consum mixt (l/100 km) de 4,8 a 7,2. Emissions CO₂ (g/km) de 127 a 168.

NOU VOLVO XC40 DES DE 27.200€*

Equipat de sèrie amb Sensus Navigation i Càmera de control de distància per a l'aparcament posterior.

CONDUEIX EL TEU ESTIL DE VIDA

Descobreix més a turismesgirona.com

Turismes Girona | C/ Joan Torró i Cabratosa, 36
Girona - 972 23 73 00

Turismes Figueres | C/ Vilallonga, 81
Figueres - 972 50 00 64

*Volvo XC40 T3 Base Premium Edition carni manual; PVP recomanat per a la Península (excepte Extremadura) i Balears des de 27.200€, (IVA, transport, aportació del fabricant i la Xarxa de Concessionaris i Impost de matriculació inclosos). Preu vàlid per a unitats finançades sota la marca Volvo Car Financial Services® (pertanyents a Volvo Cars Group) a través de Banc Cetelem S.A.U. A-79650340, amb un import mínim a finançar de 21.000€. Durada mínima 48 mesos. Permanència mínima 36 mesos. Subjecte a l'aprovació de Banc Cetelem. Oferta vàlida únicament per a persones físiques i per a vehicles venuts abans del 30 de juny de 2019. El model visualitzat no coincideix amb el vehicle ofert.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**ELS NOSTRES AJUNTAMENTS**
BADALONA**Àlex Pastor**

Alcalde de Badalona (PSC)

“Encetem una nova etapa de concòrdia”

LEGITIMITAT Tot i encapçalar la tercera força del ple, Pastor està convençut que és la millor opció per fer avançar Badalona “al marge del debat identitari”**OPOSICIÓ** Reclama suport per poder millorar la ciutat**Marta Membrives**
BADALONA

Contra tot pronòstic, Àlex Pastor (PSC) ha tornat a recuperar la cadira d'alcalde aconseguida un any abans arran de la moció de confiança plantejada per l'anterior alcaldessa, Dolors Sabater (Guanyem Badalona). Tot i encapçalar la tercera força més votada i no aconseguir imposar-se en cap dels 34 barris de la ciutat, la seva candidatura va aglutinar el suport de totes les forces amb representació municipal que es van conjurar per frenar l'accés a l'alcaldia de Xavier Garcia Albiol (PP), que va treure uns resultats millors que en els anteriors comicis.

Ha estat un regal ser escollit alcalde?

Ha estat un orgull. Aquest any, jo i el meu equip hem treballat amb totes les nostres forces. No hi ha res que no hàgim provat. El sacrifici l'han fet les nostres famílies, però ha estat un somni fet realitat poder canviar les polítiques d'aquesta ciutat i millorar-ne la gestió.

Vistos els resultats del 26-M, esperava tornar a ser alcalde?

Nosaltres aquella nit teníem molt clar que s'havia acabat la polarització dels extrems. Badalona necessita partits polítics responsables, que siguin capaços de parlar amb els que no pensen com ells. La gestió del dia a dia es fa des d'un punt de vista no ideològic sinó pragmàtic i

aquí sí que la gran majoria dels veïns demanaven un acord per tirar endavant aquesta ciutat. Aquella nit vam veure molt clar que l'única força política que podia fer-ho érem nosaltres i a partir d'aquí vam plantejar l'escenari. Vam dir que no votariem ni Garcia Albiol ni la candidata de la Badalona Valenta. Vam presentar a la investidura la nostra pròpia candidatura i ho vam fer parlant amb tots els grups municipals.

Guanyem Badalona, els Comuns i JxCat van assegurar que li donaven suport per responsabilitat. El PSC hauria deixat que el PP governés?

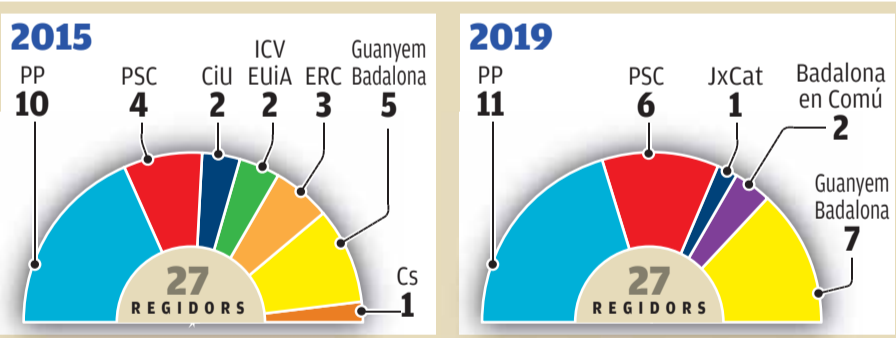
Nosaltres ho vam dir molt clar: som l'opció política que respecta la neutralitat, les opinions de tots els veïns, i es dedica a treballar per la ciutat. A partir d'aquí, el que no podíem fer és deixar Badalona en mans de qui la fa sortir als mitjans per notícies negatives. Volem construir una Badalona en positiu, que tothom se senti orgullós de ser badaloní, i treballem per mirar d'explotar les potencialitats de la ciutat. Creiem que amb la Badalona del futur s'hi han de poder emmirallar ciutats no només de Catalunya sinó també d'Espanya i d'Europa.

Aquest projecte de ciutat només el podia encapçalar el PSC?

Teníem una proposta molt clara, al marge de les opcions excloents. La picabaralla dels darrers anys, que s'ha vist també en l'àmbit nacional, no beneficia a ningú. El que hem de tenir molt clar tots els re-

ORIOI DURAN

gidors i regidores d'aquest Ajuntament és que els veïns que paguen els seus impostos el que volen és veure com els seus diners reverteixen en el seu carrer, més ben mantingut, més net i més segur.

Ha presentat un acord de govern amb els comuns que suma 8 regidors d'un total de 27. És suficient per gestionar una ciutat amb la complexitat de Badalona?

Sí, i tant. El que importa no és el nombre de regidors, sinó tenir l'equip necessari. Nosaltres, com a responsables, el que hem d'aconseguir és que això tiri endavant parlant amb tots els grups municipals, tant del govern com de l'oposició.

Hi ha possibilitats que s'ampliï el pacte de govern?

No ho tenim sobre la taula. No s'ha plantejat, ni per part de la resta de partits ni per part nostra. El més important ara mateix no són les cadires, sinó les polítiques, i hi ha bona entesa amb la resta de

grups municipals. Tots volem una administració més moderna, més àgil i més eficient, i treballarem perquè així sigui.

L'aval al cartipàs anava acompanyat de la proposta d'una comissió d'estudi per modernitzar i descentralitzar l'administració local que no va tirar endavant el mandat anterior. Ara sí que ho farà?

Confio que sí, perquè tothom està d'acord amb aquesta modernització. La resta de partits que aspiren a governar en el futur el que volen és tenir una administració eficient i àgil. Quan parlem de modernització de l'administració parlem d'un model gerencial amb un equip directiu que es dedicarà a fer un gestió professional més eficient i més eficaç. Ens falten recursos humans i ens falta millorar els nostres serveis i posar-los al dia per donar respostes.

Aquesta millora es farà juntament amb els treballadors municipals?

L'alcalde més jove que ha tingut Badalona

Nascut el mateix any que es constituïen els primers ajuntaments democràtics del postfranquisme, Àlex Pastor s'ha convertit en el polític més jove que ocupa l'alcaldia de Badalona. Precisa-ment el dia que responia a aquesta entrevista complia quaranta anys i ho feia, segons confessava, sense cap indici de crisi. "Crec que estic en el millor moment, millor fins i tot que quan en tenia trenta", diu. D'empenta, energia i il·lusió assegura que no n'hi falten. Ha viscut sempre envoltat de dones: el va criar la seva mare amb l'ajut de la seva àvia al barri de Sant Roc, a les feines ha tingut caps que han estat dones i ara té dues filles. "És un orgull poder estar sempre al costat de les dones que són les persones que més m'han cuidat i més m'han protegit", declara. Aquest estiu no espera tenir gaire temps lliure, però es reservarà una setmana de descans a l'agost perquè diu que des del gener no ha tingut ni un sol dia de festa. "Soc molt de casa. La tarda perfecta seria veure una pel·lícula al sofà amb la meua dona i les meves filles i poder jugar amb elles. Si em deixen una estona, m'agrada sortir a córrer. Surto econòmic!", assegura.

cient al veí o veïna que té una necessitat si no tenim la maquinària engreixada.

Des de l'oposició no la veia, aquesta dificultat?

És evident. Crec que l'administració local ve d'una època de crisi en què es van retallar molts serveis, però, més enllà d'això, no es van cobrir les baixes per culpa de les lleis de Mariano Rajoy i del senyor Montoro, que ho impediien. Per tant, hem reduït els recursos humans i els procediments són cada cop més feixucs. Hem de posar els canals indicats per agilitzar tràmits.

Fa un any acusava l'anterior govern de no haver fet res. Vista la pròpia experiència, matisaria l'acusació?

Crec que era un govern amb una bona teoria que no va saber posar en pràctica. La mostra són aquests darrers onze mesos. La gent ens ha dit que ha vist els carrers més nets. Vam posar en marxa les brigades de manteniment i van tenir molt bona acceptació; vam tirar endavant un projecte del govern anterior que no van arribar a fer, com és la rehabilitació de la carretera de Can Ruti; vam resoldre el conflicte pels aparcaments al passeig Marítim... Vam solucionar moltes qüestions en només onze mesos. A més, hem fet la major convocatòria en tota la història de la Guàrdia Urbana, amb 56 places i una inversió d'1,4 milions per a recursos materials que ja es comença a notar. En pocs mesos començarem a instal·lar les càmeres que vam anunciar. Tot això demostra que de la teoria a la pràctica hi ha un pas, però aquest pas s'ha de fer. Per això reclamava la mentalitat pragmàtica que no va demostrar l'anterior govern.

Assegurava que s'havien trobat factures impagades a proveïdors per valor de 20 milions d'euros. Han revertit la situació?

Ho estem fent. Hem aconseguit rebaixar molt el deute. No podem demanar a un proveïdor que ens doni un servei quan tenim deutes pendents amb petites i mitjanes empreses que per aixecar la seva persiana han de demanar un crèdit. L'Ajuntament ha de ser més sensible amb aquestes qüestions.

Han aconseguit escurçar els terminis de pagament a proveïdors?

Els estem escurçant i hem baixat el deute a proveïdors. Hem d'anar cap al deute zero, que és el que faria que les empreses poguessin treballar. He trobat moltes empreses que prestaven serveis sense contracte i que per aquest deute que tenia l'Ajuntament van deixar de prestar-lo. Parlem de manteniment d'ascensors, de climatització als edificis municipals, que són qüestions cabdals.

Insisteix en governar només en clau de Badalona. És possible a les portes de la sentència del procés?

Hem demostrat que treballem només per Badalona. Jo tinc la meua posició política, però com a alcalde tinc total respecte pel que pensa diferent. Només demano respecte per a tothom i que es pugui treballar per millorar la ciutat.

Com pot afectar la convocatòria d'unes eleccions anticipades a Catalunya?

En el que penso és en el deute de la Gene-

Badalona necessita partits polítics responsables, que siguin capaços de parlar amb els que no pensen com ells

És evident. Jo em dedico a la política, no soc tècnic i no puc parlar de qüestions jurídiques o legals, de viabilitats econòmiques... El que sí que puc fer és demanar als professionals que ens assessorin per fer més viable aquesta modernització de l'administració.

El fet que la coalició Badalona Valenta s'hagi separat en dos grups municipals facilita el diàleg amb ERC i Guanyem per separat?

Nosaltres parlarem amb tothom. El que importa és que tinguem aquest diàleg. Volem que cada un dels regidors del ple estigui amb nosaltres per a les iniciatives que fan millorar la ciutat.

Quina actitud esperen del PP de Garcia Albiol?

Vaig escoltar totes i cada una de les intervencions en el ple de constitució i la veritat és que em va sobtar veure que el portaveu del partit que ha guanyat les

El més important ara mateix no són les cadires, sinó les polítiques, i hi ha una bona entesa amb la resta de grups municipals

eleccions diguéssim que quan portem polítiques que beneficien els veïns no parlem amb ell. Jo el que li demano al PP, que ha guanyat les eleccions però no ha aconseguit una majoria clara al ple municipal, és que escolti els veïns i que aposti per millorar la ciutat i no per posar pals a les rodes. Encetem una nova etapa de concòrdia, de diàleg i de pacte.

Hi ha línies vermelles en aquest diàleg?

Crec que no. Les úniques línies vermelles són pel que va més enllà de la normalitat democràtica i, per descomptat, aquest govern no farà res fora de la legalitat o que pugui ser sospitosos.

Tot i haver estat un any a l'alcaldia, el PSC només ha passat de quatre a sis regidors i no ha guanyat en cap barri, una pujada minsa comparada amb els resultats a l'àrea metropolitana. A què ho atribueix?

Ha estat la polarització de la campanya a

Veníem de set anys amb una confrontació molt clara entre dos extrems i, quan es polaritza, els extrems es retroalimenten

Badalona. Veníem de set anys amb una confrontació molt clara entre dos extrems i al final, quan es polaritza molt, els extrems es retroalimenten. Aquesta incitació a l'odi no beneficia a ningú i ara ho hem començat a revertir. Hem presentat un govern d'esquerres que respecta a qui pensa diferent de nosaltres i sobretot el que vol és millorar la ciutat. Cal superar la confrontació partidista.

De què li ha servit l'any a l'alcaldia arran de la moció de confiança a l'anterior alcaldessa?

Sobretot per aprendre quines qüestions s'han de millorar. No enganyaré a ningú si dic que quan vaig arribar a alcalde, fa un any, tenia al cap tot el que volia fer i no ho he pogut fer perquè hi ha una sèrie d'entrebancs de tràmits i gestions que cal millorar i cal posar al dia a l'ajuntament. Tenim grans professionals, però cal millorar els procediments. És impossible que donem una resposta àgil i efi-

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

ralitat amb l'Ajuntament de Badalona. Hem reclamat més mossos d'esquadra al conseller d'Interior; nosaltres hem fet els deures amb la policia local i ara li toca a la Generalitat. Tenim altres deures i també construccions pendents d'escoles i d'un ambulatori. Aquestes són les qüestions que em preocupen i no la picabaralla identitària. Els reclamem una bona gestió i sensibilitat amb el territori.

A Badalona el PSC s'ha entès amb els Comuns. Recomanaria a Pedro Sánchez que fes el mateix?

A Barcelona també hi ha un pacte que crec que funcionarà, però cada situació és diferent.

No es poden descartar noves eleccions?

Espero que el president del govern sigui Pedro Sánchez i faci el millor govern possible, però això no depèn de mi. El que més importa és arribar a un bon acord.

Com afectarà al territori la desaparició del Consell Comarcal del Barcelonès?

El que és més important és preservar els professionals, d'una banda, i, de l'altra, mirar què fem amb competències com ara el manteniment de les rondes –que tenia delegada el Consell Comarcal–, les beques de menjador i qüestions com ara Regesa i la societat Marina Badalona, que gestiona el port de la ciutat. Els professionals ja estan ressituats i cal fer-ho també amb les competències. Crec que s'ha de simplificar l'administració, però no podem deixar de prestar serveis necessaris.

Quan diu que vol governar per a tothom es refereix també a les famílies acampades que fa prop de dos mesos que reclamen habitatges dignes?

I tant! No només per a les quatre famílies acampades, sinó també per al centenar de famílies que malauradament tenim en una llista d'espera que estem començant a revertir adjudicant pisos a través de la mesa d'emergència social. Hi ha una cosa molt clara: l'alcalde mai donarà un pis a dit, es fa a través dels criteris tècnics dels serveis socials i, a partir d'aquí, les famílies amb més necessitat passaran a tenir prioritat.

El problema de l'habitatge és un dels reptes d'aquest mandat?

No és un tema únicament local. Crec que s'hauria d'enfocar a nivell metropolità. Tenim una bombolla en els preus del lloguer que afecta fins i tot els barris més humils de Badalona. Nosaltres hem començat a donar ajuts al lloguer perquè els joves no hagin de marxar fora del municipi i ho ampliarem a altres segments. No ens estarem de braços plegats. Començarem a adquirir més habitatges i la idea és tenir un parc públic d'habitatge a Badalona per poder donar solució als casos d'emergència i poder oferir habitatges de lloguer social.

Quants pisos tenen previst aconseguir?

Amb el que podem adquirir a través de la mesa d'emergència social més els pisos que faran a l'antic centre de formació ocupacional de Badalona Capaç, crec que estaria molt satisfet si arribem a més de dos-cents pisos a final de mandat.

És normal que aquest estiu s'hagin de

ORIOI DURAN

Estaria molt satisfet si a final de mandat aconseguim tenir més de dos-cents pisos al parc d'habitatge públic

La meva previsió és que cap a mitjans d'aquest mandat el canal del port de Badalona pugui estar acabat

Començarem a treballar en un nou contracte de la neteja que sigui molt més ambiciós que el que teníem fins ara

Volem apostar per la formació i l'ocupació a l'entorn del pol d'investigació biomèdica de Can Ruti

tancar tres biblioteques a Badalona per deficiències en la climatització?

No és normal, sobretot quan en el cas de la biblioteca central els problemes persisteixen des de la inauguració, fa més de 25 anys. Per tant, no és un problema de petit manteniment. Cal un pacte amb tots els grups municipals perquè en el futur pressupost d'inversions posem al dia les nostres oficines.

Hi ha escoles que porten molts anys en barracons. S'acabaran fent en aquest mandat?

En la construcció de les escoles Ventós Mir i Badalona Port, fem un pas endavant i no esperem que ho faci la Generalitat. El que s'ha de mirar és la planificació educativa perquè cap infant hagi d'anar quatre barris més enllà d'on viu per poder tenir educació pública de qualitat.

Es podrà desencallar el canal del port?

S'ha iniciat la construcció de l'hotel i amb els diners obtinguts acabarem el canal, descontaminarem la platja que encara està contaminada i farem el viaducte del tren. Allà crearem un barri nou amb més de 3.000 habitatges i tots els serveis. La meva previsió és que cap a mitjans d'aquest mandat pugui estar el canal acabat. També estem parlant de fer arribar el tramvia fins a l'estació del tren i d'allargar la L1 fins a l'estació de Pompeu Fabra. Hem de millorar també la connectivitat dins i fora de la ciutat.

Parla d'inversions supramunicipals. Què farà l'Ajuntament perquè arribin?

Depenen molt de la pressió que fem des de l'Ajuntament i també de la pressió social. Estem treballant per aconseguir també un projecte de ciutat important com és l'acabament del lateral de l'autopista. Obrirem un pla director per repensar l'autopista perquè deixi de ser una barrera física i social que trenca la ciutat i contribueixi a cosir els nostres barris.

Què és el primer que es començarà a concretar a partir de la tardor?

Després de les vacances començarem a treballar en un nou contracte de neteja que sigui molt més ambiciós que el que teníem fins ara. Malauradament, el PP el va retallar i ara hem de potenciar la neteja perquè és una de les grans demandes. L'objectiu és que l'any vinent tinguem un servei de neteja a l'altura del que es mereixen els nostres barris.

Neteja i seguretat seran els cavalls de batalla de l'oposició per desgastar-los?

No en tinc cap dubte, però no sé quins arguments tindran. Hem fet la major inversió en seguretat de tota la història democràtica d'aquest Ajuntament i ara estem treballant per fer el millor contracte de neteja que pugui tenir la ciutat. Només espero que l'oposició sigui constructiva, per sumar i per millorar la ciutat.

Quin és el projecte que més l'il·lusiona com a alcalde?

N'hi ha bastants. Un és el pol d'investigació biomèdica de Can Ruti, on hem d'apostar per la formació i l'ocupació. Hem d'aconseguir sentir-nos orgullosos de la nostra ciutat, atreure un turisme de qualitat i fer que la gent que vingui de fora vegi en Badalona una ciutat on es viu i es conviu. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez enterra la coalició amb Iglesias i mira al PP i Cs per evitar les eleccions

■ Endossa les dues investidures fallides al líder morat i ja només acceptaria el suport de Podem si fos fora del govern ■ El rei constata la inutilitat de l'encàrrec

David Portabella
MADRID

El govern de coalició entre el PSOE i Unides Podem és una via enterrada des que va morir dijous amb la investidura fallida de Pedro Sánchez a causa dels 155 vots en contra. Tot i que encara queden dos mesos fins a la data límit del 23 de setembre per assajar una nova investidura abans d'anar a una repetició electoral el 10 de novembre, Sánchez va visitar el rei Felip VI per desvincular-se de viva veu del seu encàrrec en una audiència a La Zarzuela i la vicepresidenta Carmen Calvo advertia Pablo Iglesias que l'opció de fer una coalició ha expirat i ja no es repetirà. "Al govern de coalició li ha tancat la porta Unides Podem, és que no hi ha més. No hi ha via en aquesta direcció, toca explorar altres vies", avisa Calvo. Sánchez torna ara a la partitura original de mirar al PP i a Ciutadans amb l'afany que li regalin una abstenció *in extremis* per por a les urnes.

Sánchez eleva a dues l'història d'investidures fallides –el 2016 després del pacte amb Albert Rivera sota el quadre *El abrazo* de Genovés i la de dijous en

La vicepresidenta Calvo dona per enterrada una coalició amb Iglesias ■ J. J. GUILLÉN / EFE

El govern espanyol treballarà tot l'agost com a avís

Que fracassi una votació el 25 de juliol i tothom situï la revàlida al setembre ha fet pensar a Pedro Sánchez que aquest estiu no és un estiu qualsevol, i el que farà és fer de l'agost un mes hàbil.

Com va anunciar ahir la vicepresidenta Carmen Calvo en la compareixença de premsa posterior al Consell de Ministres, el govern no fa vacances i treballarà a l'agost. El signe més visible

serà el Consell de Ministres, que es reunirà els dies 2, 9, 23 i 30 del mes. L'única concessió estival al descans serà el pont del 15 d'agost. Sánchez vol enviar l'avís que continua al peu del canó tot i el fracàs.

què sumava l'únic vot del cantàbric José María Azón (PRC) en 80 dies–, però no se'n sent responsable i ha trobat un culpable.

"Iglesias té el lamentable rècord de barrar el pas dues vegades a un president socialista amb dues investidures fallides", va

censurar Calvo.

L'única cosa que Sánchez acceptaria és el suport de Podem des de fora, i Calvo va citar l'exemple

del govern d'António Costa a Portugal i de Mette Frederiksen a Dinamarca, en què el primer ministre socialdemòcrata té el suport de l'equivalent d'Iglesias sense cedir ni un sol ministeri.

A Unides Podem, Irene Montero feia una pausa en la baixa –per l'avançada fase de l'embaràs– i exigia no esperar al setembre i explorar l'entesa a l'agost. "No hi ha vacances que hi valguin", diu Montero, aspirant a la vicepresidència social després del sacrifici d'Iglesias. Montero refuta el relat socialista segons el qual "en 80 dies ha assolit el suport d'un sol diputat però la culpa és de la resta i especialment d'Iglesias".

En l'actual atzucac en què viu la política estatal, Sánchez no se sent cridat a fer res més enllà de tenir una interlocució oberta i posa el focus sobre Pablo Casado i Albert Rivera per tenir "els braços caiguts", segons Calvo. "Ara no hi ha candidat, i com que no hi ha candidat, qualsevol candidat pot assumir l'encàrrec i la responsabilitat no és eludible per ningú", va arribar a dir Calvo. "Si Casado vol intentar-ho, doncs que ho intenti", diu fins i tot la vicepresidenta. Si bé el gallec Alberto Núñez Feijóo s'obre a valorar l'abstenció si el PP pot imposar condicions de signe espanyolista al PSOE, Casado ho descarta del tot.

El laberint espanyol va arribar a La Zarzuela, on la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, va acudir a dir a Felip VI el que ja sabia: la inutilitat del seu encàrrec a Sánchez. El rei en pren nota i renuncia a fer cap nova ronda al preu d'evidenciar la inoperància per al desbloqueig. ■

El Diplocat aprova el nou pla estratègic

Ò. Palau
BARCELONA

El ple del Consell de Diplomàcia Pública de Catalunya, presidit pel president, Quim Torra, i el conseller d'Exteriors, Alfred Bosch, va aprovar ahir el pla estratègic 2019-2022. Torra va destacar la voluntat de descentralització i la participació del món local en el pla, que desplegarà eines com els programes de visitants, l'organització d'activitats i la interacció amb els mitjans. "La diplomàcia pública és essencial per projectar-nos al món sense intermediaris", va dir Torra, que vol que Catalunya pugui "incidir" en les decisions globals. ■

Lorena Roldán guanya les primàries a Cs

Redacció
BARCELONA

L'actual portaveu de Ciutadans al Parlament, Lorena Roldán, serà la candidata del partit a les pròximes eleccions al Parlament, després d'imposar-se en les primàries fetes fins ahir, en què va obtenir 993 vots, el 86,6% dels emesos. En total, hi havien concorregut una dotzena de candidats, si bé Roldán era l'opció que presentava la direcció. La nova líder a Catalunya serà presentada avui oficialment per la seva predecessora, Inés Arrimadas. ■

PISCINES

Experts en la química de l'aigua

93 762 57 34

C/ Garbí, 55 (ctra. N-II)
Av. Tarongers, 19 (local)

08397 PINEDA DE MAR (Barcelona)

www.piscinasjg.com - info@piscinasjg.com

CONSTRUCCIÓ
MANTENIMENT (particulars i comunitats)
AUTOMATITZACIÓ
REHABILITACIÓ INTEGRAL
REVISIONS PERIÒDIQUES

ASSESSORAMENT TÈCNIC I QUÍMIC
ANALÍTiques COMPLETES
RECUPERACIÓ D'AIGÜES VERDES
POSADES A PUNT
NETEGES PUNTUALS

VENDA DE PRODUCTES I ACCESSORIS
TOTA MENA DE RECANVIS
CLORACIÓ SALINA
DOSIFICACIÓ AUTOMÀTICA
SERVEI TÈCNIC PROFESSIONAL